

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД
ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 вересня 2017 р.

Справа № 804/3278/17

Дніпропетровський окружний адміністративний суд у складі:

головуючий суддя Букіна Л. Є.,

за участю:

секретаря судового засідання Червяченко Д.В.,

представника позивача ОСОБА_1,

представників відповідача ОСОБА_2, ОСОБА_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні у місті Дніпро адміністративну справу за адміністративним позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» до Головного управління ДФС у Дніпропетровській області про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення,-

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» (далі - позивач, ТОВ «ФК «Фінілон») 25.05.2017 року звернулося до Дніпропетровського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Головного управління ДФС у Дніпропетровській області (далі відповідач, ГУ ДФС у Дніпропетровській області), в якій просить, з урахуванням заяви про зміну підстав адміністративного позову від 27.07.2017 року, визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення від 31.03.2017 року № НОМЕР_1 про сплату штрафних санкцій у розмірі 341 040,00 грн.

Позовні вимоги обґрунтовано тим, що податковим органом безпідставно зроблені висновки про порушення позивачем податкового законодавства, оскільки штраф у розмірі 300 розмірів прожиткового мінімуму за неподання

звіту про контрольовані операції введено з 01.01.2017 року, а штраф у розмірі 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції може бути застосовано лише після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати першого штрафу у розмірі 300 розмірів прожиткового мінімуму, а тому нарахування відповідачем штрафу може бути застосовано лише до фактів неподання звіту про контрольовані операції, які мають місце після 01.01.2017 року.

Представник позивача у судовому засіданні позовні вимоги підтримав, просив позов задовольнити, надав пояснення, аналогічні доводам позовної заяви.

Представники відповідача проти задоволення адміністративного позову заперечували, надали суду письмові заперечення. Заперечуючи проти задоволення позовних вимог представниками відповідача зазначено, що при встановленні контролюючим органом у 2017 році факту неподання платником податків звіту про контрольовані операції за попередній звітний період після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу, останній наділений повноваженнями притягнути до відповідальності такого платника податку, а тому оскаржене рішення прийнято правомірно.

Заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши письмові докази, долучені до матеріалів справи, проаналізувавши чинне законодавство, суд дійшов висновку, що позовні вимоги підлягають частковому задоволенню, виходячи з такого.

Судом встановлено, що ТОВ «ФК «Фінілон» (код ЄДРПОУ 38920700) перебуває на податковому обліку в ДПІ у Соборному (Жовтневому) районі м. Дніпра.

ГУ ДФС у Дніпропетровській області за результатами проведеної планової виїзної перевірки ТОВ «ФК «Фінілон» з питань дотримання податкового, валютного та іншого законодавства за період з 02.10.2013 року по 31.12.2014 року, за результатами якої складено акт від 26.01.2016 року № 28/04-36-22-05/38920700, якою встановлено порушення пп.[39.4.2](#).п.[39.3](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#), а саме: не подано звіт за контрольовані операції за 2014 рік, податковим органом прийнято податкове повідомлення-рішення від 09.02.2016 року № НОМЕР_2, яким застосовано штрафні санкції у сумі 365 400,00 грн.

Вказане рішення оскаржувалось позивачем в адміністративному та судовому порядку. Постановою Дніпропетровського окружного адміністративного суду від 20.07.2016 року у справі №804/2326/16, залишеної без змін ухвалою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 07.12.2016 року, у задоволенні позову ТОВ «ФК «Фінілон» відмовлено, а тому податкове

повідомлення-рішення від 09.02.2016 року № НОМЕР_2 набуло статусу узгодженого податкового зобов'язання 07.12.2016 року.

Пунктом [120.3](#) ст. [120 Податкового кодексу України](#), у редакції на момент прийняття податкового повідомлення-рішення від 09.02.2016 року № НОМЕР_2 передбачено: неподання платником податків звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу у розмірі:

-300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання (несвоечасного подання) звіту про контрольовані операції;

-1 відсоток суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції;

-3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктом [39.4.6](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#), але не більше 200 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податку від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Штраф сплачено позивачем у добровільному порядку 14.12.2016 року, разом з цим позивачем не подано до податкового органу звіт на контрольовані операції за 2014 рік.

А тому, ГУ ДФС у Дніпропетровській області проведена документальна виїзна перевірка ТОВ «ФК «Фінілон» з питань дотримання вимог податкового законодавства України в частині неподання звіту про контрольовані операції за 2014 рік після застосування штрафних санкцій, за результатами якої складено акт від 13.03.2017 року № 1977.

Згідно акту перевірки від 13.03.2017 року № 1977 податковим органом встановлено порушення пп. [39.4.2](#) п. [39.4](#) ст. [39 Податкового кодексу України](#): ТОВ «ФК «Фінілон» не подано звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податку і митну політику, до 1 травня 2015 року та після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу.

Не погодившись з актом перевірки позивачем подано до ГУ ДФС у Дніпропетровській області заперечення на акт перевірки від 13.03.2017 року № 1977, за результатами якої контролюючим органом зроблені висновки, що висновки акту перевірки від 13.03.2017 року № 1977 є правомірними, обґрунтованими та такими, що відповідають вимогам чинного законодавства.

За результатами перевірки відповідачем прийнято податкове повідомлення-рішення від 31.03.2017 року № 000366140, яким на підставі п. [54.3.3](#) п. [54.3](#) ст. [54](#) п. [120.3](#) ст. [120 Податкового кодексу України](#) застосовані штрафні (фінансові) санкції у сумі 341 040,00 грн.

Відповідно [ст. 58 Конституції України](#) закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

З 01.01.2017 року [Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України»](#) п. [120.3](#) ст. [120 Податкового кодексу України](#) викладено у новій редакції, а саме неподання платником податків звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення або невключення до такого звіту інформації про всі здійснені протягом звітного періоду контрольовані операції відповідно до вимог пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#) тягне за собою накладення штрафу (штрафів) у розмірі:

-300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, - у разі неподання звіту про контрольовані операції;

-1 відсотка суми контрольованих операцій, незадекларованих у поданому звіті про контрольовані операції, але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі незадекларовані контрольовані операції;

-3 відсотки суми контрольованих операцій, щодо яких не була подана документація, визначена підпунктами [39.4.6](#) та [39.4.8](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) цього [Кодексу](#), але не більше 200 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за всі контрольовані операції, здійснені у відповідному звітному році.

Сплата таких фінансових санкцій (штрафів) не звільняє платника податків від обов'язку подання звіту про контрольовані операції та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Неподання платником податків звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення після спливу 30

календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, -

-тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення.

Суд вважає помилковими твердження представника позивача, що до позивача не було застосовано штраф, передбачений п. [120.3 ст.120 Податкового кодексу України](#) в редакції, що почала діяти з 2017 року, оскільки редакція цієї норми на момент накладення штрафу за неподання звітності передбачала 300 розмірів мінімальної заробітної плати, а не 300 розмірів прожиткового мінімуму, яка почала діяти вже після накладення штрафу. Так, як вбачається з матеріалів справи, податкове повідомлення-рішення від 09.02.2016 року № НОМЕР_2 прийнято саме із застосуванням вимог п. [120.3 ст. 120 Податкового кодексу України](#) в редакції, яка діяла на момент його прийняття, а податкове повідомлення-рішення від 31.03.2017 року № 000366140 прийнято у зв'язку із неподанням звіту після впливу строку сплати штрафу, передбаченого цим же пунктом і ніяким чином не пов'язується зі змістом самої норми, який діяв раніше.

Твердження представника позивача щодо зміни з 2017 року строків подачі звіту про контрольовані операції і, як наслідок, відсутність у позивача відповідальності за несвоєчасну подачу звіту за 2014 рік судом не беруться до уваги, оскільки станом на 01.01.2017 року (внесення змін до п. [120.3 ст. 120 Податкового кодексу України](#)) встановлено факт неподання звітності, а зміни щодо строків подачі звіту, внесені [Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні»](#) стосуються подання звітності до 1 жовтня року, наступного за звітним. У спірних правовідносинах звітним є 2014 рік, а тому позивачем не може бути застосований з 01.01.2017 року щодо звіту за 2014 рік.

Таким чином, застосування до позивача вимог п. [120.3 ст. 120 Податкового кодексу України](#) є правомірним.

Разом з цим, суд не погоджується зі висновками податкового органу щодо періоду, за який накладено штрафні санкції.

Згідно розрахунку штрафних санкцій до податкового повідомлення-рішення від 31.03.2017 року № НОМЕР_1, до позивача застосовані штрафні санкції у розмірі 6090,00 грн. за один день (1218 грн. (розмір прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня звітного, 2014 року) *5).

Відповідно [ст. 58 Конституції України](#) закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

Як зазначено вище, відповідальність за неподання звіту після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу, передбаченого п. [120.3](#) ст. [120 Податкового кодексу України](#), встановлена з 01.01.2017 року.

При цьому слід зазначити, позивач не звільняється від відповідальності за неподання звіту після спливу строків сплати штрафу, оскільки станом на 01.01.2017 звіт про контрольовані операції не поданий.

Враховуючи, що станом на 01.01.2017 року звіт про контрольовані операції не поданий, тому після введення відповідальності за його неподання після спливу строків сплати штрафу, накладеного раніше за його неподання, у платника податків, на якого покладено обов'язок подавати звітність є 30 календарних днів, які у цьому випадку слід рахувати не з 17.12.2016 року (граничний строку сплати штрафу за податковим повідомленням-рішенням від 09.02.2016 року № НОМЕР_2), а з 31.01.2017 року (сплив 30 календарних днів з моменту введення в дію закону, який встановлює таку відповідальність).

А тому до позивача необхідно застосувати штраф, виходячи з розрахункового періоду: з 31.01.2017 року (сплив 30 календарних днів з моменту введення в дію закону, який встановлює таку відповідальність) до 13.03.2017 року (дата складання акту перевірки від 13.03.2017 року № 1977), що відповідає 41 календарному дню і складає 249 690,00 грн. (41 календарний день*6090,00 грн.)

З огляду на зазначене, суд доходить висновку про часткове скасування податкового повідомлення рішення від 31.03.2017 року № НОМЕР_1 на суму 91 350,00 грн. (341 040,00 грн. 249 690,00 грн.), в частині накладення штрафних санкцій на суму 249 690,00 грн. податкове повідомлення-рішення від 31.03.2017 року № НОМЕР_1 є правомірним, а позовні вимоги в тій частині задоволенню не підлягають.

Згідно ч. 3 [ст. 94 КАС України](#) якщо адміністративний позов задоволено частково, судові витрати, здійснені позивачем, присуджуються йому відповідно до задоволених вимог, а відповідачу - відповідно до тієї частини вимог, у задоволенні яких позивачеві відмовлено.

З матеріалів справи вбачається, що позивачем при поданні позову до суду сплачено судовий збір у розмірі 5115,60 грн. та з урахуванням часткового задоволення позовних вимог (за штрафні санкції у розмірі 341 040,00 грн сплачено судовий збір у розмірі 5115,60 грн.; за штрафні санкції у розмірі 249 690,00 грн. судовий збір у розмірі 3745,35 грн. (5115,60 3745,35=1370 грн.)), тому суд дійшов висновку про присудження здійснених позивачем витрат зі

сплати судового збору у розмірі 1370,25 грн. за рахунок бюджетних асигнувань відповідача.

Керуючись ст.[ст. 158 - 163 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» задовольнити частково.

Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Головного управління ДФС у Дніпропетровській області від 31.03.2017 року № НОМЕР_1 про сплату штрафних санкцій на суму 91 350,00 грн.

У задоволенні решти позовних вимог - відмовити.

Присудити на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Фінілон» (код ЄДРПОУ 38920700) за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління ДФС у Дніпропетровській області здійснені та документально підтверджені судові витрати у розмірі 1370,25 грн. (одна тисяча сімдесят грн. 25 копійок).

Постанова набирає законної сили після закінчення строку апеляційного оскарження, а у разі її апеляційного оскарження - з моменту проголошення судового рішення суду апеляційної інстанції.

Постанову може бути оскаржено в апеляційному порядку до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду через Дніпропетровський окружний адміністративний суд у десятиденний строк з дня отримання копії постанови, складеної у повному обсязі.

Повний текст постанови складений 02.10.2017 року.

Головуючий суддя